

været paakrævet som Følge af de nye Befragningsregler, navnlig i Reglerne om Skibsførens Retsstilling og om Passagerbefordring.

Med Hensyn til Forslaget om Gennemførelse af den internationale Konvention af 25. August 1924 om Konnossementer har man ment, at Tiden nu maa anses for at være inde til at vedtage Foranstaltninger til Konventionens Indarbejdelse i nordisk Ret. Medens man ved Udarbejdelsen af Udkastet af 1929 fulgte samme Praksis, som tidligere har været anvendt ved Indarbejdelse af internationale Konventioner i dansk Søret, nemlig direkte at indarbejde Konventionen i Søloven og saaledes ikke benytte sig af Muligheden for at ordne den rent nationale Lovgivning uafhængigt af Reglerne i vedkommende Konvention, har man her foreslaaet en anden Fremgangsmaade. Denne Afvigelse er ikke foretaget uden en vis Tvivl. Den sædvanlige Fremgangsmaade medfører utvivlsomt væsentlige Fordele med Hensyn til Enhed og Fasthed i Lovreglerne, men afgørende for det indtagne Standpunkt har følgende Synspunkter været:

Først og fremmest er Ønskerne blandt det praktiske Livs Mænd i al Almindelighed gaaet i den Retning, at Konventionsreglerne burde lovfæstes i ganske uforandret Skikkelse. Man har indenfor Næringslivet, fremfor alt af Hensyn til den internationale Konkurrence, anset det for ønskeligt, at der ikke skulde kunne opstaa nogen Tvivl om, at de nordiske Handelsflaader virkelig sejler under Konnossements-Konventionens Vilkaar, og at der i Konnossementet skal kunne gøres en direkte Bemærkning om, at Konnossements-Konventionen gælder for dette. Ved Siden heraf har man imidlertid fundet, at visse juridiske Hensyn talte i samme Retning. Det er saaledes utvivlsomt, at det for en stor Del bliver ved Befragtning for Import, at Domstolene kommer til at beskæftige sig med de herhenhørende Spørgsmaal. Da Konnossementerne i disse Tilfælde vil være udstedt i Udlandet, vil det ikke kunne undgaas, at der i disse indtages en Henviisning, ikke til en dansk Sølovs i

Konnossements-Konventionen grundede Bestemmelser, men til Konventionen selv. Man har derfor ikke kunnet lukke Øjnene for den Mulighed, at en i dansk Lovstil foretagen Omstøbning af Konnossements-Konventionens Indhold ikke vilde faa virkelig Betydning i de internationale Forhold, som man i første Række maatte tænke paa i denne Forbindelse. Som en Fordel ved den fra det praktiske Livs Side anbefalede Metode for Konventionens Indarbejdelse i den danske Søret har man ogsaa anset det, at selve Søloven da kan affattes mere uafhængigt af den af engelsk-amerikansk Ret stærkt prægede Konnossements-Konvention. Sølovens Befragningskapitel har saaledes kunnet formes i bedre Overensstemmelse med nordisk Retsopfattelse og Lovteknik. Paa den anden Side har man ogsaa ment med Rette at turde forvente, at et revideret Befragningskapitel, som paa vigtige Punkter har optaget Principper fra Konnossements-Konventionen, ikke vil blive helt uden Betydning ved Domstolenes Anvendelse af den særlige Lov om Gennemførelse af Konventionen. I de særlige Motiver, der er udarbejdet til Konnossementslovforslaget, er der paa vigtigere Punkter gjort Rede for Opfattelsen af Indholdet af Konventionen. Det er imidlertid givet, at Motiverne her, af Hensyn saavel til Konnossementets internationale Karakter som til Konventions tekstens angelsaksiske Udspring, end mindre end ellers vil være bindende for Domstolene. Man har i Virkeligheden anset det for at være en Fordel ved den valgte Fremgangsmaade, at man ved Konnossementslovens Anvendelse lettere kan hente Vejledning fra ikke-skandinaviske, fremfor alt engelsk Domspraksis.

Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser:

Andet Kapitel.

Om Rederi.

Til § 16.

Den nugældende Regel, at Indsigelser mod en bestyrende Reders Regnskabs-